

¹²Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. ¹³Majd elhagyta Názáretet, elment, és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftáli területén, ¹⁴hogy beteljesedjék az, amit Ézsaiás prófétált: ¹⁵"Zebulon földje és Naftáli földje, a Tenger melléke, a Jordánon túl, pogányok Galileája!" ¹⁶A nép, amely a sötétségben lakott, nagy világosságot látott, és akik a halál földjén és árnyékában laktak, azoknak világosság támadt." ¹⁷Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: "Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa."

Kedves Testvéreim!

A túleveleit hullató fa egyre kopaszabb, egyre szegényebb lett. Végül ott állt díztelenül, szárazan és már csak azt várta, hogy kidobjuk, felaprítsuk és végül, hogy azért még egy haszna legyen a kályhába dobjuk. Szerettem elcsomagolni, biztonságosan, papírba, majd dobozokba a díszeket. Megkérdeztem a hittanosaimat, hogy mit ünneplünk vízkeresztkor. Az első reakció: akkor szedjük le a karácsonyfát. Ma vízkereszt ünnepe van. Kedves gyülekezet: mit ünneplünk vízkeresztkor?

Néhány évvel ezelőtt Eistein emlékévé volt, a fizika éve. Egy érdekes kísérletre figyelt a világ, a fény-stafétára. A kísérlet lényege, hogy útvára indítottak egy fénysugarat, amely aztán a világ országait bejárva vissza kellett, hogy érjen a kiindulási pontra. A kísérlet sikerült és rengeteg országot bevonva, több millió ember adta tovább a fényt valamilyen formában, hatalmas reflektoroktól kezdve a mobiltelefon kijelzőjével történő fényátadásig. Magyarországon is rengetegen figyeltek erre az eseményre, országszerte több helyen a templomtornyokon keresztül ment a fény, ment az üzenet.

Vízkereszt ünnepe, nem a karácsonyfa leszedésének ünnepi napja. Hanem pontosan a fény továbbadásának ünnepe. Amikor a gyertyákat és a fényes díszeket nem azért vesszük le a fáról, hogy egy dobozban pihenjenek a következő adventig, hanem azért, hogy ne csak a miénk legyen ez a fényesség, hanem, hogy mások is meglássák, másoknak is tovább tudjuk adni az örömhírt Jézus, a világ világossága, megszületett.

Vízkereszthez három újszövetségi történet igéi tartoznak: Jézus első csodája, a kánai menyegzőn, amikor a vizet borrá változtatja. Az első jel, aminek következtében a tanítványok hittek benne. A második ige, a napkeleti bölcsek látogatása, a pogány világ örömhírral való szembesüléséről beszél, tehát arról, hogy a világosság nem csak a zsidóságé, hanem minden néphez eljuthat.

Mert a bölcsek sem maradtak a jászolnál, hanem visszatértek hazájukba, és elmondták, amit láttak és hallottak, mert ezt nem tudja magában tartani az ember.

A harmadik ige pedig az ünnep névadó igéje. Jézus Keresztelő János általi megkeresztelése, amikor Isten jelenti ki: Ez az én szeretett fiam. Világos lesz az ott állók számára, hogy kicsoda Jézus. Hogy miért jött.

Vízkereszt ünnepét epifániának is nevezzük. Epifánia – azt jelenti megjelenés. Jézus megjelenése a világban. Miért zárjuk papirdobozokba a karácsonykor kapott fényt? Miért nem adjuk tovább a bennünk megszületett Krisztusi fényt. A fénystaféta miért csak a fizikai síkon működik, és miért nem lehet lelki fény-stafétáról beszélni?

Olyan ez a világ körülöttünk, mintha nem lenne szüksége a fényre, nem lenne szüksége a világosságra, a Krisztustól kapott megbocsátásra, és örök életre. Legalábbis nem ezt az arcát mutatja. Hagyjanak békén ezzel az ósdi üzenettel. Az egyház kereszteljen, eskessen, temessen, végezze el a megrendelt szolgáltatást. Nyújtson vigaszt, kösse le a nagymamát, oktasson hittant. De ne szóljon bele az életembe. Ne akarjon győzködni. Majd ha szükségem van rá, akkor elmegyek a templomba.

Mai alapigénk első részében arról olvasunk, hogy miután keresztelő János elvégezte, amiért jött, megkeresztelte Jézust, ezután fogságba vetik.

Az evangéliumi leírásból később derül ki, hogy miért börtönzi be Heródes Jánost. Azért, hogy az üzenetét elnémítsa. Mert mit mondott János? Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa. János üzenete a megtérés volt. A metanoia görög szó jelentése: a gondolkodás megváltoztatása, megújítása. Változzon meg a gondolkodásotok, az életetek. Változtassatok.

A ma emberének ezt szajkózzák a reklámok: a karácsonyi össze-vissza étkezésnek vége, most már figyeljete oda, kezdjete el edzeni, mert közel van a nyár. Változtassatok. Térjete meg!

És bár jó páran figyeltek annak idején keresztelő Jánosra, mint ahogy jó páran elindulnak az edzőterem felé, de azért a többség számára nem jelenet problémát a megtérés szükségességének elengedése a füle mellett. Mondhatni, hogy nemhogy a lábát nem mozdítja, hogy elinduljon, de a füle botját sem.

Mai igénk utolsó mondatából kiderül, hogy Jézus üzenet sem más. Ugyanazt a mondatot olvassuk, amit keresztelő Jánosnál: "Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa."

Az üzenet tehát nem halványul el azzal, hogy keresztelő Jánost börtönbe zárták, sőt. Sőt sokkal nagyobb

lendületet kap azzal, hogy az veszi kezébe az üzenet továbbadását, akihez az üzenet eseménye, tehát a mennyek országának elközelítése kötődik.

De Jézus nem egyszerűen folytatja, amit keresztlő elkezdett. Mert valami egészen mást tesz. Amit az egyház már néhány száz éve csak olyan ritkán.

És én ezt szeretném ma a budafoki gyülekezet minden egyes tagjának a szívére helyezni. És magamnak is, mint az újév nekem, nekünk szóló üzenetének.

Jézus nem egy helyben várja, hogy odalépjenek hozzá. Hanem odalép hozzánk, élénk jön az üzenettel. Az alapigénk egy kis mozzanata, ami felett sokszor elsiklunk, hogy Jézus odalép, oda, ahol az üzenetet el kell mondani.

Nem marad Názáretben, a kis faluban, és várja, ahogy a kor rabbijai várták, hogy tanítványok gyűljenek köré. Hanem lép. ³*Majd elhagyta Názáretet, elment, és letelepedett a tengerparti Kapernaumban...*

Jézus oda megy azok közé, akiket aztán ő maga hív. Letelepedett, együtt lakott velük, megismerte őket. Barátkozott velük, beszélgetett velük, dolgozott nekik. Segített rajtuk, együtt ünnepelt, sírt és nevetett azokkal, akiknek az üzenet szólt. Azokkal, akiket később megszólított: jöjj, kövess engem. Nem várta azt, hogy odalépjenek hozzá. Hanem ő ment. Ment az üzenettel. Térjete meg. Változzon meg a gondolkodásotok. Változtassatok!

Ma 2013. vízkeresztjén először nekünk szól az üzenet, akik itt ülünk a templomban. Változtassunk!

Változtassunk az Istenről alkotott elképzeléseinken. Változzon meg a gondolkodásunk.

Az ifin pénteken arról beszélgettünk, hogy a tv milyen nagy hatással van ránk, az életünkre, gondolkodásunkra. Minél többet nézzük, annál inkább hat ránk, annál inkább a felé a gondolkodás felé haladunk, amit közvetít. De így vagyunk az újságokkal, könyvekkel, vagy ha csak utazunk, hiszen nézzük a reklámokat, hallgatjuk a zenét. De az üzenet ott van, körülvesz bennünket.

A megtérés nem azt jelenti, hogy onnantól kezdve én csak az Istennel foglalkozom, hogy kolostorba vonulok és már csak a Bibliát olvasom. Ezt nem tehetjük meg a legtöbb esetben. De nem is várja ez tőlünk senki. Jézus sem kihívta ebből a világból az embereket, hanem odalépett hozzájuk. A megtérés azt jelenti, a gondolkodás megváltozása azt jelenti, hogy már jobban figyelek arra, amit Isten mond. Hogy még inkább kiteszem magam az ő hatásának.

Egy férfi a héten radioaktív lámpát árult, egy olyat, ami a világháború idején forgalomban volt. Hányan és hányan kiették magukat a sugárfertőzésnek, amikor használták. Mi kiteszük-e magunkat annak, hogy Istennel, az ő igéjével fertőzödjünk meg.

Nemsokára kezdődik az egy százalékos kampány. Néhány éve én is belekezdtem az egy százalékos kampányomba. Ezt még sokszor fogja hallani tőlem a gyülekezet. Ajánljunk fel 1%-ot. 1%-ot az időnkéből, a napunkból Istennek. Annak, hogy az ő hatásának is kitegyük magunkat, és valóban megváltozik az életünk. 1%-a a napunknak az 14 perc. 14 perc arra, hogy leüljünk és semmi mást ne csináljunk, csak vegyük elő a Szentírást és olvassuk. 14 perc bibliaolvasás naponta, amikor nem másra figyelek, amikor nem a gondolataimmal foglalkozom, hanem csak Istennel. A reformáció egyik legnagyobb öröksége, hogy Isten igéje egészen közel jött hozzánk. Ahogy Jézus beköltözött Kapernaumba, úgy a Biblia beköltözött az otthonainkba. De vajon közösségben vagyunk-e vele? Használjuk-e a Szentírást, hogy világosságot hozzon az életünkbe, hogy rávilágítson a helyes ösvényre? Az 1% csupán a kezdet, az első lépés, ez nyugodtan növekedhet.

Miután a világosság belépett a mi életünkbe a fény-staféta nem állhat meg. Tovább kell adnunk a fényt, a magunk eszközeivel, a magunk módján a környezetünkben.

És erre szeretném ebben az évben felhívni a Budafoki gyülekezetet. Legyünk fényhordozók. Legyünk részesei a fény-stafétának. Adjuk tovább a fényt. Ne azt várjuk, hogy a családunk, a barátaink, a szomszédjaink majd megvilágosodnak és elindulnak a templom felé, hanem lépünk ki a templomfalakon kívülre. Lépünk be az emberek, a környezetünkben élő emberek életébe. Élünk együtt velük. Ünnepeljük együtt velük. Sírjunk együtt velük. Hogy meglássák rajtunk, bennünk a fényt, a világ világosságát Jézus Krisztust.

Ne csomagoljuk el a karácsonyi díszeket. A karácsonyfa díszei az ember gyümölcstermő életére utalnak. Ne zárjuk ezeket a gyümölcsöket dobozba, hanem kínáljuk meg vele másokat.